

DEMÈNCIES

Més de 2.300 persones reben medicació per a l'Alzheimer a la Catalunya central

Avui es commemora el dia internacional d'una malaltia que ha estat sovint amagada i que els pacients que la pateixen requereixen cuidadors dia i nit en les fases més avançades de la demència

Així particular

Grup d'ajuda mútua de persones amb Alzheimer de l'Associació de Familiars de malalts d'Alzheimer a Manresa

HELENA CARBONELL AURÍN
Manresa

Els descuits, oblitats puntuals, pèrdues de memòria i, finalment, de la pròpia identitat són algunes de les fases per les quals passen els malalts d'Alzheimer durant la seva demència. Actualment, a l'àrea de gestió assistencial de la Catalunya central hi ha 2.302 persones diagnosticades amb Alzheimer que reben medicació. Són persones que per l'evolució de la malaltia necessiten accés a tractament. No obstant això, n'hi ha moltes més en les primeres fases d'aquesta demència que afecta un 2% de la població major de 59 anys a Catalunya.

Avui es commemora el dia internacional d'aquesta malaltia, que a banda d'afectar molt els qui la pateixen, també erosiona enormement el seu entorn familiar més proper, que des dels primers símptomes seran els encarregats de les seves cures.

Vicenta Andrés va cuidar el seu pare amb Alzheimer fins a l'últim dia. Ara s'encarrega de les cures de la mare, que pateix demència vascular, la segona forma més comuna de demència després de la malaltia de l'Alzheimer en adults. Ella detalla una realitat fosca i bruta que es va desentelar gràcies a la feina de l'Associació de Malalts amb Alzheimer i el seu suport.

«Durant la pandèmia el pare va patir una davallada molt important i tenia atacs de violència i donava cops a la mare, que evidentment també era una persona gran», rememora. Consultant-ho amb altres membres de la família va decidir fer un ingrés voluntari del pare a l'hospital Sant Andreu.

Un dels detonants d'aquesta decisió va ser la desinhibició sexual del malalt. «A mi em posava la mà per sota de les faldilles, anava despulat per casa i feia pipí per les portes». Andrés recorda aquesta situació com «incontrolable». Un temps després d'aquest ingrés voluntari, el van ingressar en una re-

sidència de gent gran on va morir. «Vam anar quatre dies a la platja després de molt temps sense marxar i va morir, sempre em quedarà que no vam tenir l'oportunitat d'acomiar-nos», recorda amb una veu molt dolça, que contrasta amb la cruïra de la realitat del que explica.

«Per a mi, anar a les trobades dels grups de suport de l'associació va ser un alleugeriment enorme. Perquè veus que el que et passa a tu, també li ha passat abans a altres persones que estan allà per donar-te consells pràctics i un cop de mà», subratlla Andrés.

Mitja Manresa

Segons la definició de Salut, «la malaltia de l'Alzheimer és un trastorn progressiu i degeneratiu de les cèl·lules cerebrals que provoca un deteriorament de la memòria, el pensament i la conducta de la persona». Ara per ara, no té solució perquè no existeix cap medicament que pugui combatre o detenir els efectes de la malaltia. Al

conjunt de Catalunya hi ha unes 41.600 persones diagnosticades amb aquesta malaltia amb una mitjana d'edat propera als 82 anys. És el que equivaldria a una mica més de la meitat de la gent que viu a la ciutat de Manresa.

Una part fonamental a l'hora de tractar l'Alzheimer són els cuidadors del malalt. És important que tinguin moments per a l'autocura per no acabar cremats. En el cas d'Andrés en les seves estones d'esbarjo li agrada alliberar la seva creativitat a través de l'art. També passar estones amb el net, «tenir-lo a ell m'ha salvat», assegura.

Amb relació a l'atenció sanitària, a Catalunya està en marxa el Pla d'atenció a les persones amb deteriorament cognitiu lleu i demència. No obstant això, cinc entitats socials relacionades amb la malaltia de l'Alzheimer, entre les quals hi ha la Fundació Pasqual Maragall, denuncien que «la Cartera de serveis de la Generalitat, pendent de revisió des de fa molts anys, no respon a la realitat crei-

xent que afecta milers de famílies a Catalunya».

En el mateix manifest on hi aquesta queixa també apunten que «tampoc s'ha inclòs l'Alzheimer en el desenvolupament de projectes pilot d'atenció integrada social i sanitària que s'estan desplegant a diferents municipis del país».

Una altra de les reclamacions que fan les entitats en aquest manifest és l'acceleració del diagnòstic de la malaltia amb l'objectiu de millorar el pronòstic i el tractament de la persona afectada. Asseguren que «és de gran rellevància el diagnòstic precoç per poder alenir la malaltia mitjançant teràpies farmacològiques i no farmacològiques, com l'estimulació cognitiva i l'assumpció d'hàbits saludables que incideixen en el desenvolupament».

D'acord amb dades de l'IDESCAT, la població de més de 65 anys ha anat augmentant de forma progressiva i al mateix ritme ho fa el nombre de persones que pateixen la malaltia de l'Alzheimer. ■

Cuidar en xifres

**35.000 euros
anuals en cures**

Es calcula que el cost mitjà de cuidar i acompanyar una persona amb Alzheimer és de 35.000 euros a l'any. Entitats de familiars reclamen a través d'un manifest que «el sistema de salut i el de serveis socials no ofereixen serveis adequats ni a les persones diagnosticades ni a les seves famílies fins a etapes molt avançades de la malaltia». Consideren que el fet que les famílies hagin d'assumir els costos econòmics de les cures «incrementa les desigualtats socials entre les famílies cuidadores i el malestar emocional de l'entorn del malalt». ■